

Od Rudného pramene až na Říp

GPS souřadnice: 50.386182, 14.293807

Praktické informace

Délka trasy: 6,5 km

Obtížnost: Středně těžká trasa, pomalu ji však projde každý, včetně malých dětí i seniorů. Výlet je možný jet s kočárkem s velkými koly, na kole i se psem. Kočárky a kola musí objet pouze schodiště k rozhledně, a pak si také poradit s lesními pěšinkami.

Vzdálenost od Prahy a jak se tam dostat: [Odkaz na mapy.cz](#)

Z Prahy je to do Roudnice 45 km, cesta trvá asi 35 minut. Vyjedete po dálnici D8 a na exitu 29 sjedete nebo po E55 pokračujete směrem na Ústí nad Labem, pak vás ukazatele navedou do Roudnice. Po směrovkách dojedete jednoduše do centra na parkoviště na Karlově náměstí.

Do Roudnice jezdí vlaky i autobusy ze všech větších měst. Vhodné spojení od vás si, prosím, vyhledejte ve vyhledávači spojů: www.idos.cz

Parkování: Na Karlově náměstí je parkoviště s parkovacími automaty.

Turistická mapa: [Odkaz na mapy.cz](#)

Do Roudnice nad Labem se o víkendech můžete také nechat odvézt historickým Podřipským, Středohorským motoráčkem či cyklobusem i pro pěší.

Možnost občerstvení: Občerstvit se můžete na začátku trasy ve městě Roudnice nad Labem, pak už jen v hospůdce na Řípu (pozor, v pondělí je zavřeno). Vezměte si s sebou hlavně dostatek tekutin.

Blízká výletní místa: Zámek Roudnice nad Labem, věž Hláška, románský hrad, Kratochvílova rozhledna atd. Vše zahrnuto ve výletě s tajenkou [Za tajemstvím rudného pramene](#).

Trasu pro vás prošla: Lucie Nachtigallová ze společnosti Velká dobrodružství (www.veldo.cz)

Rotunda sv. Jiří (k 1.9.2021):

Cena vstupenky:

základní 60 Kč, snížené 40 Kč, dětské 30 Kč, rodinné 150 Kč

Poslední prohlídka začíná 30 minut před ukončením návštěvní doby

Otvírací doba: duben, říjen: sobota, neděle, svátky 10–16 hodin

květen, červen, září: úterý – neděle 10–17 hodin

červenec – srpen: úterý – neděle 10–18 hodin

WC v turistické chatě na Řípu

Popis výletu - Legenda pro rodiče

Milí výletníci,

tak jako loni i letos vám nabízíme zcela originální netradiční výlet – Výlet s tajenkou. Takový, který má potěšit nejen vás, ale hlavně vaše děti. Minulý rok jsme vás protáhli nejkrásnějšími místy Roudnice nad Labem – výlet jsme pojmenovali **Za tajemstvím rudného pramene** – tentokrát zamíříme z Roudnice až na horu Říp. Vylezete na rozhlednu, cestou potkáte krásné květiny a stromy nebo si odpočinete u pohádkového leknínového jezírka s ostrůvkem. A samozřejmě se také dozvíte o legendách a historii poutního místa.

Trasa, úkoly, otázky a praktické rady byly vybrány tak, abyste se dobře pobavili, prošli, strávili čas s rodinou na čerstvém vzduchu, ale i se něco nového dozvěděli. Scénář výletu je napsán tak, aby bavil malé i velké poutníky od 5 do 99 let. Na výlet mohou vyrazit školy i senioři, pejskaři, cyklisté i maminky s kočárky, každý si najde to své. A pokud se vám podaří vyluštit tajenku, tak si můžete vyzvednout v informačním centru na Karlově náměstí malý dáreček. Tento výlet by nevznikl bez finanční podpory MÚ Roudnice nad Labem. Ať se vám výlet líbí!

Dopis dětem

Milí výletníci, ahoj kluci a holky

dnešní cesta za hádankou začne v centru historického města Roudnice nad Labem a přivede vás až na horu Říp. Malé děti jí říkají “pupíkový kopec” a my větší víme, že je to (vedle Blaníku a Sněžky) neznámější česká hora, protože se k ní váže řada pověstí z dávných dob.

I když se zdá, že od Labe musíme zákonitě až na vrchol Řípu stoupat, cesta je vymyšlena tak šikovně, že si kopce všimnete na začátku cesty, kdy vystoupáte k rozhledně, a pak až v závěru cesty při stoupání k rotundě.

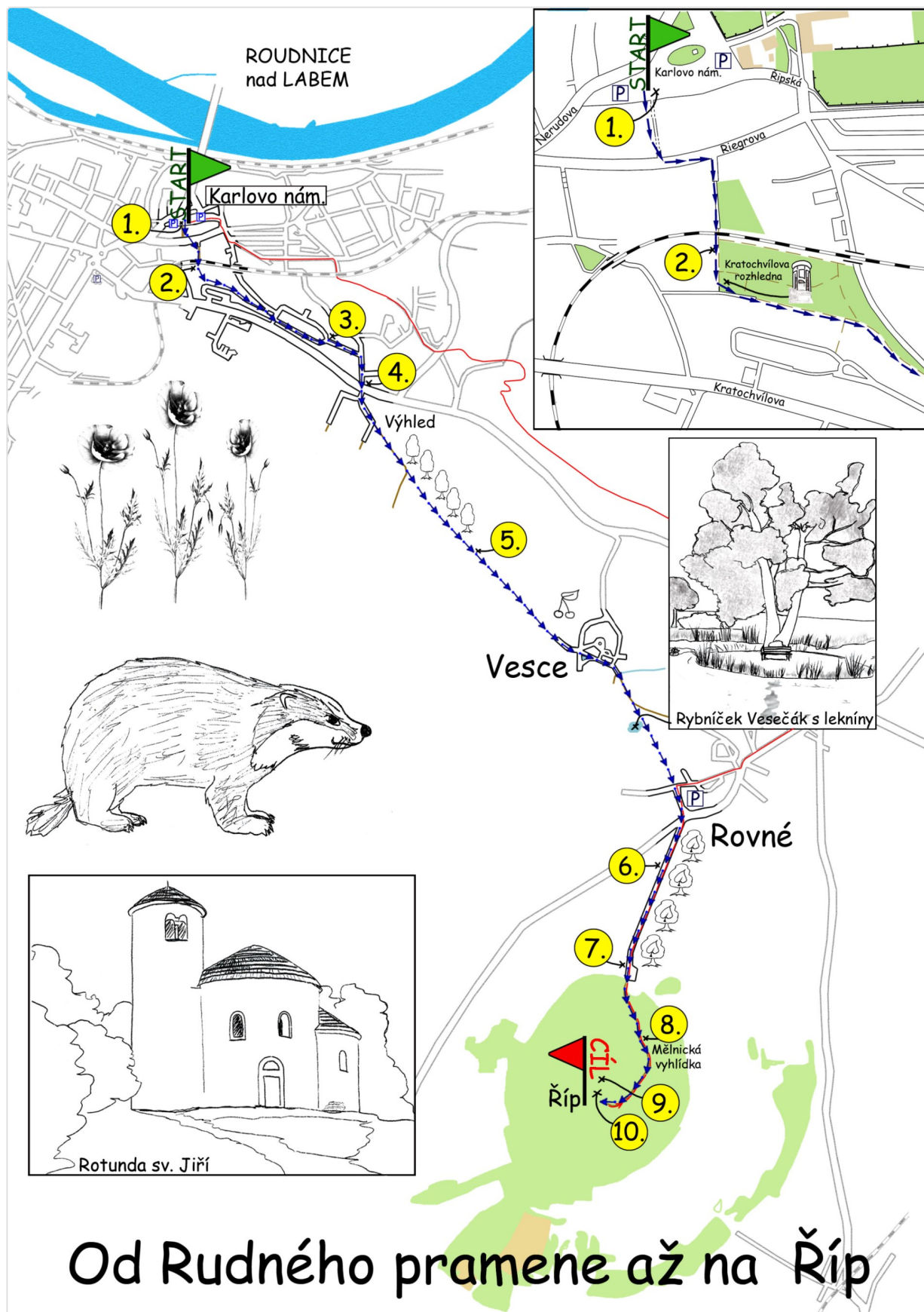
Autorka tohoto textu výlet šlapala pravděpodobně v nejteplejším letošním dni, kdy teploměr ukazovat 34 stupňů, a zvládla to celkem v klidu – pěšina vede celou cestu ve stínu pod krásnými stromy – však se podle nich také jmenuje.

Součástí tohoto výletu je i originální mapa s vyznačenou trasou. Pokud půjdete po správné cestě, budete se pozorně rozhlížet, číst správně texty, jistě dokážete odpovědět na všechny dnešní úkoly. Doplňte podle uhodnutých slov tajenku a pečlivě si ji uschovejte. Pokud bude správná, dostanete za její vyluštění od města Roudnice nad Labem na památku malý dáreček. Ten si můžete vyzvednout v informačním centru Městského úřadu Roudnice nad Labem (otevírací doba na www.roudnice.n1.cz/mesto/informacni-centrum)

První úkol hned ověří vaši všímavost. Abyste mohli vyrazit směrem k prvnímu výletnímu cíli, musíte najít na Karlově náměstí modrou značku, která vás pak spolehlivě povede až do cíle. Ale nebude to lehké, chvílemi se, mrška, pěkně schovává. Pokud už jste ji zahlédli – první stopa je vedle radnice a informačního centra – ještě chvíli posečkejte. Podíváte-li se od radnice směrem dolů přes kašnu, můžete objevit první písmenko do doplňovačky.

Na levé straně náměstí je totiž zelený domeček s nápisem SEMENA a před ním stojí dopravní značka. Co je na ní napsáno?

Mapa výletu

Od Rudného pramene až na Říp

Doplňovačka

---

1. Doplňte písmenko ze značky do doplňovačky

A teď už vyrazíme vzhůru k průchodu. Když do něj vstoupíte, uvidíte napravo krásný strom – poznáte, jaký to je? Člověk by ho zde mezi kanceláři městského úřadu vůbec nečekal...

Před námi stojí první z mnoha schodů, které nás v prvních patnácti minutách výletu čekají. Spočítejte, kolik jich je. A kolik roků je vám? Ten, kdo je nejmladší, jde první.

Dostáváme se k hlavní Riegrově ulici, kterou teď musíme po přechodu opatrně přejít a vydat se nalevo. Po pár metrech z třídy odbočte do uličky zvané Na Honzače. Ta vás odvede přes železniční trať až k rozhledně.

Pozorně se dívejte a zkuste u schodů najít dům s mnoha nápisy. Copak asi znamenají...?

Těsně před rozhlednou jsou stromy označené číslicemi. Jak se jmenují? To byla hádanka pro úplně malé děti. Tak pro ty starší trošku přitvrdíme. Jak se tenhle strom řekne třeba anglicky?

Hmmm, tak to se asi budete muset podívat do slovníku.

2. Jak se nazývá anglicky strom s bílou kůrou?

Pokud je to moc těžké, můžete použít i německé slovo, to do tajenky sedí také přesně (pokud je ve slově písmeno CH, napište ho do jednoho políčka)

Nyní už můžete vylézt na rozhlednu. Nepatří mezi ty nejvyšší v Čechách, tak nahoře budete co by dup.

Funkcionalistická **Kratochvílova rozhledna** byla postavena k 60. výročí vzniku podřipské rolnické záložny a pojmenována po zakladateli záložny panu Václavu Kratochvílovi, který se zasloužil o rozvoj zdejší oblasti, a stojí asi 500 metrů od centra v parku. Otevření rozhledny se konalo 11. října 1935. Na rozhlednu byla umístěna busta Václava Kratochvíla a na vyhlídkový ochoz kovové tabulky s popisem výhledu. Časem tabulky zmizely a i rozhledna zasluhovala po letech opravy. Na ty došlo v 50. letech, kdy byla opravena narušená stropní deska. V roce 2001 byla snaha rozhlednu celkově zrekonstruovat, na to však došlo až v roce 2004, kdy město Roudnice uvolnilo finance na realizaci.

Výhled z rozhledny je částečně omezen okolními stromy, ale přesto je možné vidět zejména část Roudnice, Sovice, Milešovku a Lovoš v Českém středohoří, Bukovou horu s televizním vysílačem a za dobré viditelnosti i část Krušných hor.

Možná, že právě teď je nejlepší čas na to, něco si o městě říci. Bude to jen pár vět. Více o historii byste se dozvěděli ve výletě s názvem Za tajemstvím rudného pramene.

Roudnici nad Labem najdete na levém břehu řeky Labe v okrese Litoměřice. Její historie je velmi bohatá. První prehistorické stopy osídlení byly nalezeny u brodu přes řeku Labe. Roudnice patří mezi nejstarší česká města. Její původní název *Rúdník* či *Rúdnica* byl odvozen od vyvěrajícího rudného pramene.

První písemné zprávy o městě pocházejí z 12. století. Na přelomu 12. a 13. století zde byl vystavěn velmi důležitý kamenný románský hrad, který byl druhou takovou světskou stavbou v Čechách. Můžete ho vidět přímo odsud. Stejně tak jako krásný zámek.

Vidíte?

Teď už můžete slézt dolů a vydat se doleva za modrou značkou, bude to teď trochu dobrodružné, protože značka si tak trochu dělá, co chce. Pokud však půjdete doleva stále rovně skrz lesík, dostanete se k silnici, ke které se dostat máte. Možná vám k tomu budou na cestu vonět jasmíny, které tu všude rostou, tak jako krásně voněly i nám. S troškou antialergických kapek jsme to zvládli i bez kýčání a smrkání.

Nyní nás čeká cesta mezi domky skrze zástavbu. Ulice Řipská nás vede k hlavní cestě, těsně před ní u poštovních schránek však odbočíme doleva do ulice Na Čihadlech. My bychom ji nejráději nazvali ulicí Růžičkovou – růží jsou tady stovky. Všimněte si také čísel psaných, jakoby to byly letopočty narození našich rodičů nebo naše. Kdo vidí číslo popisné

1970? A kdo se v tomto roce narodil? Vy? Rodiče nebo paní učitelka? Jen můj ročník narození zde není. Najdete mi 1977?

Než se dostaneme k šiškám na zemi, které nás odkazují do ulice Přímé, můžete si napsat třetí písmeno do vaší tajenky. Je totiž úplně zadarmo.

3. Jak se jmenuje řeka, která protéká Roudnicí?

Je to Vltava, Amazonka, Jizera nebo jiná řeka ?

Ulice Přímá je plná malých domků s malebnými zahrádkami. Najdete na jednom z domů koňskou hlavu?

A už vstupujeme do ulice K Řípu. Přejdeme poměrně frekventovanou silnicí a kolem zahrádek se vydáme po polní cestě. Modrá značka jakoby si chtěla spravit reputaci a září na nás z dálky.

Je nad ní nápis – NA ŘÍP PŘES VESCE A ROVNÉ ALEJÍ SVATOPLUKA ČECHA. U toho nápisu je namalován jeden dopravní prostředek.

4. Co je vyryto do dřeva?

Vstupujeme do zahrádkářské kolonie. Jakmile ta skončí, konečně spatříme Říp. K vrcholu zbývá ujít 3,5 km. Toto místo je velmi fotogenické, takže slézt z kol, zaparkovat kočárky, postavit se k poli a fotit a fotit...

Jinak je to poměrně depresivní pohled, protože máte pocit, že na horu nemáte vůbec šanci dojít, jak daleko je. Nebojte, za 90 minut jste tam!

Zhruba dva kilometry jdete po polní cestě, kterou lemuje alej ořešáků, hrušní a trnek. Je to snad nejkrásnější část cesty. Vede ve stínu, můžete louskat ořechy nebo si natrhat trnky, v červnu pak třešně. Napravo roste obilí. Poznáte, co to je? My myslíme, že pšenice, ale s jistotou bychom poznali jen oves.

Znáte nějakou písničku o obilí? Co třeba Ovčáci...

A znáte pověst O Ječmínkovi? Teď je chvíli času na to, abychom si ji převyprávěli.

Král Ječmínek se podle pověsti narodil v ječmeni, když se jeho matka snažila prchnout před vojáky svého zhýralého manžela, moravského knížete z Chropyně, jenž jí chtěl v náhlém záchvatu hněvu nechat popravit. Na útěku se ukryla v lánu ječmene a zmizela tak vojákům z očí. Později ji tam našly ženy ze vsi a vedle ní leželo děťátko, které se jí tam narodilo. Vzaly je tedy oba s sebou do vsi a podle místa, kde se narodil, pojmenovaly chlapce Ječmínek. Když se král o tom dozvěděl, stále ještě rozezlý, dal ženu i dítě odvést ze vsi na odlehlé místo, daleko od domova.

Jak plynul čas, počaly jej trápit výčitky svědomí. Neměl už nikde stání, ani jeho bujaré oslavy už ho nedokázaly rozveselit, a tak se rozhodl, že povolá svou ženu a syna zpět. Když však poslové přišli na místo, kam je dříve dal odvést, bylo prázdné a nikdo nedokázal poradit kde jsou, nikdo je nikde neviděl. Když se to král dozvěděl, vsedl na koně a se svou družinou se je vydal hledat. Projeli tak celou Moravu, nevynechali žádnou vesničku, žádnou jeskyni, žádný hájek, ale svou ženu se synem pán přesto nikde nenašel. Až jednou zahlédl u černé jeskyně starého poustevníka. Zeptal se jej, zdali mu neporadí, kde by našel svoji paní a syna. Poustevník se však proti němu postavil a pravil: „Pro své hříchy a viny nejsi hoden své ušlechtilé manželky a svého syna. Ten napraví, co jsi pokazil. Jako ty jsi zkázou moravské země, bude on jejím požehnáním a spásou. Ty ho nenajdeš a neuvidíš. Zjeví se a přijde, až země moravská na tom bude nejhůře.“

Držíme se stále pod stromy, nikam neodbočujeme. V poli kvetou vlčí máky. Jeden známý večerníček se podle nich jmenuje – O makové panence. Ta má za kamaráda Emanuela.

5. Co je Emanuel za hmyz?

Teď to děti určitě věděly, a co rodiče? Jaký je váš nejoblíbenější večerníček? My máme rádi Rumcajse a taky Krakonoše.

Nyní to vypadá, že Říp splývá s tím kopcem pod ním, vidíte? Jsme v místě, kde pěšinky vytvoří vidličku, ale my stále jdeme směrem k Řípu a kopírujeme hlavní cestu, po které nás pak autobus odveze zpátky z Krabčic do Roudnice.

Hora Říp se nachází v rovině dolního Polabí, ze které se vypíná do výše 456m n. m. Ostatně jméno Říp je s největší pravděpodobností odvozené ze starogermánského slova „rip“, které znamenalo označení pro horu. Přejímání názvů od původního obyvatelstva bylo na počátku slovanského osídlování zcela běžné.

Pokud jdete trasu v červnu, tak teď budete mít radost, nalevo totiž rostou strašně dobré třešně. Když si jich pár utrhnete jen tak do pusy, jistě se nikdo nebude zlobit.

Dojdeme do upravené obce Vesce. Hned za první stodolou s nápisem „na prodej“, se otočte. Uvidíte horolezeckou stěnu, která má nalevo nalepený zcela nepatřičný předmět. Vidíte ho?

Projdeme kolem nádrže a pokračujeme stále po modré. Vyvede nás kolem kachen a ovcí ke kouzelnému místu. Je to rybníček Vesečák s ostrůvkem a lekníny. Ty jsou překrásné – mají bílou a růžovou barvu. Celé místo působí tak nějak pohádkově; a dle nápisů, srdíček a iniciály všude kolem lze soudit, že je to oblíbené místo milenců.

Ale ty lekníny...

Věděli jste, že rod leknín zahrnuje asi 50 druhů? Je rozšířen po celém světě od tropů po teplejší oblasti mírného pásu. V Severní Americe se vyskytuje 7 původních druhů, v tropické Americe asi 18 druhů, v Číně 4 druhy, v Austrálii 12 až 15 druhů. U nás najdete leknín bílý a leknín bělostý. Oba druhy leknínu jsou v České republice chráněny zákonem jako kriticky ohrožené. Pokud by vás napadlo, a my věříme, že ne, leknín vytáhnout z vody a odnést si ho domů, tak vězte, že téměř okamžitě uhynie.

Nyní vás čeká krátký, ale poměrně strmý kopec do obce Rovné a odtud se pak dostanete po asfaltové silnici až k úpatí hory. Pokud budete mít takové štěstí, jako autorka tohoto textu, tak vás tento kousek popoveze na koni za sebou za sedlem jeden milý pán. Vidíte na cestě stopy kopyt? A vidíte červené kolečko na stromě? Jak se jmenují stromy, co tvoří alej v lese?

Ještě pár desítek metrů a jste na hlavním parkovišti pod Řípem. Poslední šance skočit si nakoupit vodu nebo tlačeny perník, který zde vyrábějí. Nadechnout, vydechnout a vyrazit další alejí vzhůru. I zde nás provázejí lípy. Vidíte hnízda v jejich kmenech? A zase ta červená kolečka... Podívejte se na tvar listu lípy. Co vám připomíná? Podle něj se také nazývá.

6. Co vám připomíná tvar listu?

Zase ta láska... Koho máte rádi vy? A políbili jste někoho prvního května pod třešní? Kdo to byl?

Než se dostaneme k informačním tabulím, tak zvládneme ještě povídání o praotci Čechovi. Pak v tom závěrečném krpálu už na něj nikdo nebude mít náladu :) .

Kronikář Kosmas již počátkem 12. století uvedl právě horu Říp a její okolí jako místo, kde se usadili první Slované vedení praotcem Čechem při příchodu do nové vlasti. Nová země dostala jméno po vůdci těchto Slovanů Čechovi.

A jak to bylo podrobněji? Pokusíme se to pomocí kronikářů a Starých pověstí českých vylíčit. Pro koho je náš příběh příliš dlouhý, ať ho přeskočí.

Podle Starých pověstí českých žil Čech a jeho bratr Lech v Charvátské zemi při řece Visle, kde se ale toho času hodně bojovalo. Jednoho dne se vojvodové Čech a Lech rozhodli tuto zemi opustit. Shromáždili svůj lid a vydali se směrem na západ slunce. Šli dlouho a daleko, přes hluboké lesy, bažiny a křoviny, až Čech ukázal na vysokou horu před nimi, jež se zdvihala z rovinné krajiny, a řekl, že pod ní si odpočinou. Došli a rozložili se na úpatí hory, jež se nazývala Říp. Druhý den ráno se vydal Čech sám na horu. Z jejího vrcholku uviděl širý kraj s lesy, loukami a řekami. Zvěstoval to ostatním. Lid zvolal jednohlasně – ať se země jmenuje po Čechovi. Čech potěšen vůlí svého lidu, poklekl na kolena, líbal zem a žehnal jí.

A tak se zde usadili, začali obdělávat půdu a stavět si obydlí. Po čase, když už se plémě Čechů hojně rozrostlo, rozhodl se Lech, že opustí ostatní lid z kmene a vybuduje si vlastní hrad a vesnici. S Lechem se ostatní těžko loučili, ale neodcházel daleko. Lidé zde žili spokojeně, všude panoval řád, kázeň a poctivost. Po téměř třiceti letech života v české zemi Čechovi minul osmdesátý šestý rok a zemřel.

Pověst o příchodu praotce Čecha a jeho lidu na Říp zná asi každý a je součástí našich legend, mýtů a pověstí od nejstarších dob. Je zajímavé, jak postupem času – od dob Kosmových, přes Dalimila, Václava Hájka z Libočan až po Aloise Jiráska – se pověst rodila, rostla a košatěla, aby se v době národního obrození v 19. století stala jedním ze základů národního uvědomění.

Vy se nyní dostáváte k informačním tabulím a k dalšímu písmenku do tajenky. Když se podíváte na tu o zvířatech, tak lehce doplníte...

7. Jak se česky řekne zvíře Meles meles?

Vtipný je také název straky :)

... a teď už vzhůru ke hvězdám... Cestou minete na stromě jednu dopravní značku. Poznáte, co zakazuje?

Asi po 400 metrech se dostaneme k Mělnické vyhlídce. Jako na dlani odsud máme v dálce Malý a Velký Bezděz, kouřící komíny elektrárny Štětí, za dobré viditelnosti vidíme Ještěd a zcela vlevo i horu Milešovku. Na vyhlídce je také tabulka s popisem výhledu.

8. Napište první slovo pod nápisem Mělnická vyhlídka do tajenky.

A šlapeme dál...

Dnešní důstojně vyhlížející kupa – hora Říp – se zrodila dramaticky před 20 až 30 miliony let, kdy to byla divoká sopka k neutišení. Stejně jako mnoho vrcholů Českého středohoří je čedičovou vyvřelinou (tedy spíše obnaženým zbytkem sopouchu – to je takový střed sopky, všechno to žhavé, co proudí ven z podzemí) s výrazným obsahem magnetovce, který v minulosti zmátl nejednu buzolu. Pokud máte kompas nebo buzolu s sebou, vyzkoušejte to také, ale to asi nemáte, že?

Zkuste teď najít obrovské stromy – buky, jejichž kmeny a kořeny vypadají jako noha nějakého dinosaura nebo slona. Všechny jsou poškrábané vandaly. Chudáci stromy... Alespoň nám však poslouží k jedné hledačce. Najděte srdce, ve kterém je napsáno Y+A... Kdo to asi byl? Yvetta a Adam? Yvonna a Aleš? A vydržela jim láska?

Ještě v 19. století byla hora prakticky holá, bez lesního porostu, jen s pokryvem původních cenných teplomilných stepních trav a květin. Koncem 19. století byla úbočí hory postupně zalesněna a tradiční pohled na Říp s kapličkou na temeni vzal za své – stromy jej přerostly. Nám to je tedy trochu líto, protože pohled a výhled to kdysi musel být přímo božský. Jak by se to víc líbilo vám? Se stromy, nebo bez nich?

K chatě s pokladnou a občerstvením zbývá asi 150 m a zhruba stejná vzdálenost na vrchol Řípu k rotundě sv. Jiří a sv. Vojtěcha z roku 1126. Kdo ji první uvidí? Září na kopci jak perla...

Hned se k ní dostaneme, ale věříme, že máte žízeň jako trám. Občerstvěte se tedy, mají tu klasické menu rychlého občerstvení. Zároveň si zde můžete koupit nějaké suvenýry, pamětní mince a hlavně vstupenku do rotundy.

A teď vzhůru k ní... Je tak prostá, malá, robustní, románská... česká.

Rotunda sv. Jiří, původně zasvěcená sv. Vojtěchovi, je možná nejznámější románskou památkou v Čechách. Připomíná rok 1126, kdy nechal kníže Soběslav I. na paměť vítězství v bitvě u Chlumce původní kostelík opravit a rozšířit o západní kruhovou věž. V té době žila vaše praprapraprapraprapraprapraprababička...

Kostel, jehož zasvěcení bylo mezitím změněno na sv. Jiří, se v 17. a 18. století stal oblíbeným poutním místem. I dnes se na Říp každoročně vypravuje mnoho průvodů, pochodů a procesí pořádaných různými organizacemi. Každou první neděli v měsíci se tady od 15 hodin koná mše.

Na podzim pořádá klub roudnických cyklistů "Výjezd na Říp". Cílem je vyjet co nejrychleji horu bez jediného dotyku nohou na zem. Tak to bychom tedy nezvládli, to je jasné už teď. Maximálně tak na konec lipové aleje. A co vy? Jezdíte na kole? Nepřidáte se někdy k roudnickým?

Pokud se k rotundě postavíte zády, několik metrů pod ní uvidíte napravo malou lipku s krásným nápisem. Vidíte? Přečtete? Líbí? Nám moc.

A teď záludná otázka. Pod Řípem leží jedna malá obec. Nešli jste přes ni, je na druhé straně kopce. Právě v ní je prý sám praotec Čech pohřben. Dokážete zjistit, jak se vesnička jmenuje?

9. Jak se jmenuje vesnice, kde je údajně pohřben praotec Čech?

Z vrcholu vede ještě odbočka na Roudnickou vyhlídku, a vydáme-li se po červené, narazíme i na Pražskou vyhlídku. Červená turistická značka (společně se žlutou) vede po východní straně kopce a hned za Pražskou vyhlídkou začíná asi 400metrový úsek, který rozhodně není vhodný pro rodiny a pro méně pohyblivé občany. Dojdete po ní až do Ctiněvsí.

My však doporučujeme vrátit se stejnou cestou na úpatí hory Říp a odsud se buď vrátit z Krabčic autobusem (jezdí

přibližně každou hodinu), nebo se napojit na červenou a vrátit se po ní zpátky do Roudnice. To už je však jiný výlet a na ten vás pozveme zase příště.

Než se s vámi rozloučíme, zbývá doplnit poslední písmenko do tajenky. Najdete ho v nápisu na hospůdce na Řípu.

10. Doplňte předposlední slovo z nápisu na budově.

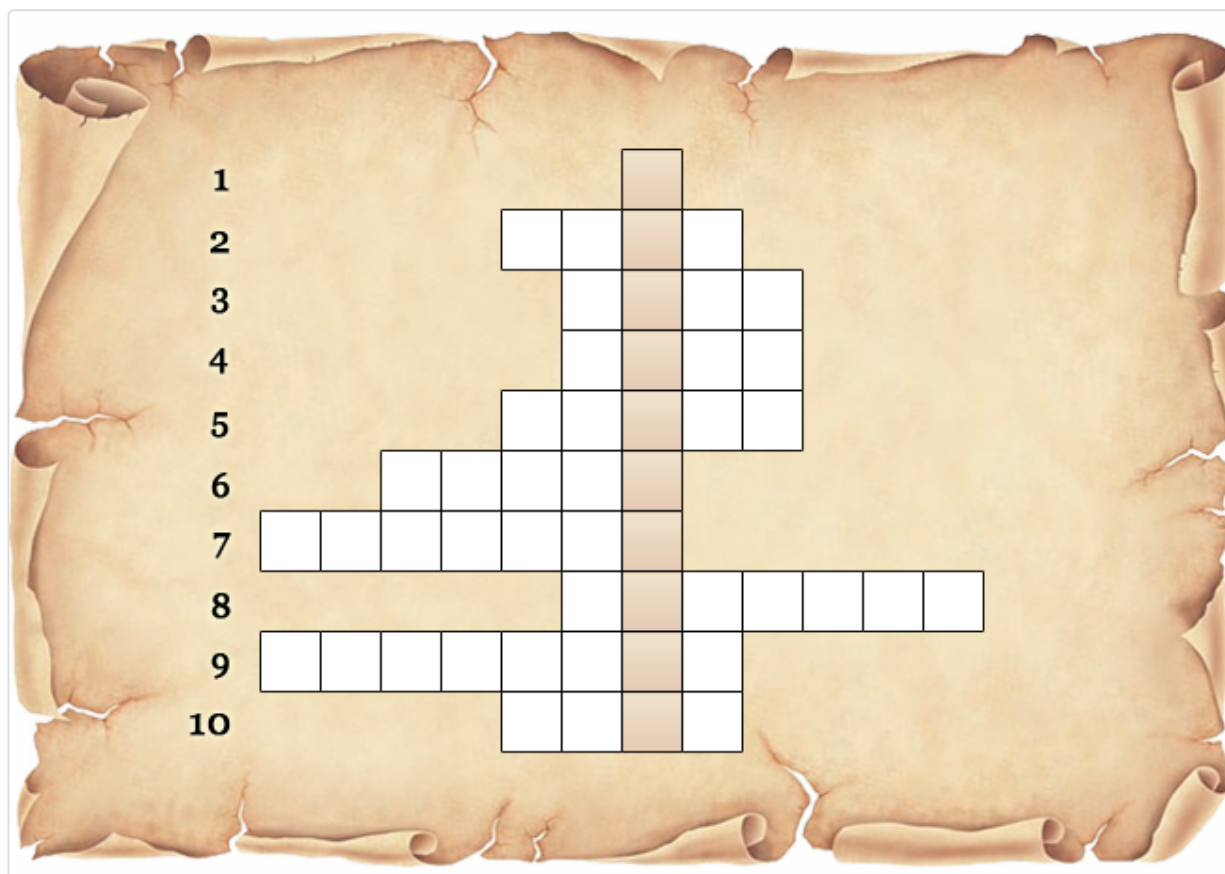
Co říci závěrem. Tato památná hora se stala inspirací pro mnohé umělce. Díky Řípu vytvořili některá svá díla například básníci Jan Neruda, Svatopluk Čech. Její krásu opěvovali ve svých dílech také malíři – Josef Mánes, Mikoláš Aleš nebo Max Švabinský.

Možná na ni budete vzpomínat celý život i vy. Byli bychom přešťastní, kdyby to bylo i kvůli našemu výletu! Přejeme vám šťastný návrat domů!

Otázky k tajence

---

1. Doplňte písmenko ze značky do doplňovačky.
2. Jak se nazývá anglicky strom s bílou kůrou?
3. Jak se jmenuje řeka, která protéká Roudnicí?
4. Co je vyryto do dřeva?
5. Co je Emanuel za hmyz?
6. Co vám připomíná tvar listu?
7. Jak se česky řekne zvíře *Meles meles*?
8. Napište do tajenky první slovo pod nápisem Mělnická vyhlídka.
9. Jak se jmenuje vesnice, kde je údajně pohřben Praotec Čech?
10. Doplňte předposlední slovo z nápisu na budově.

A co můžete vyhrát?

Tajenku pošlete na e-mail veldo@veldo.cz. Můžete ji také poslat ve zprávě na náš Facebook "Velká dobrodružství". Každý měsíc vylosujeme jednoho z výletníků, kterému pošleme našeho **Lumpardíka z podhradí**. Vždy připojte celé jméno, adresu a také kód výletu.

